

ژورنال

شماره ۷۶۷

سر دبیر این شماره: محسن ابراهیمی

۲۶ ژوئن ۲۰۲۴ - ۶ تیر ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال

اعتصاب نفت و انقلاب زن زندگی آزادی

اصغر کریمی

نمایش انتخابات: رقابت بر سر چپاول

محسن ابراهیمی

هذیان گویی حکام اسلامی

سینا پدرام

این جا جهنم دهان باز کرده است!

سیامک بهاری

جولیان آسانژ آزاد شد!

حزب کمونیست کارگری

اعتصاب نفت و انقلاب زن زندگی آزادی

اصغر کریمی

بیش از ۲۰ هزار کارگر در نزدیک به ۱۰۰ مرکز نفت و گاز در استان‌های مختلف کشور از روز ۳۰ خرداد دست به اعتصاب زده‌اند و هر روز تعداد مراکز اعتصابی افزایش می‌یابد.

این اعتصاب از چند نظر حائز اهمیت است. این یک اعتصاب سراسری در نفت است و الگویی برای اعتصابات سراسری در رشته‌های دیگر مثل مخابرات و راه آهن، آتش نشانی و معادن. خواست‌های اعتصاب، افزایش دستمزد، کوتاه کردن دست پیمانکاران و کاهش روزهای کار خواست همه کارگران در

سراسر کشور است و از این نظر با این اعتصابات این خواست‌ها نیز می‌تواند به خواست‌های سراسری تبدیل شود. شکل دادن به شوراهای سازماندهی در بخش‌های مختلف کارگران نفت که این اعتصابات را عملی کرده، نقطه قوت حیاتی کارگران نفت است که می‌تواند به الگوی همه کارگران تبدیل شود.

اما آنچه به ویژه به این اعتصاب اهمیت می‌دهد شرایط سیاسی حاکم بر کشور است. در آستانه انتخابات نمایشی حکومت هستیم و شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت هم‌زمان با طرح خواست‌های کارگران اعتصابی اعلام کرده است که "رأی، بی رأی". مقابله با انتخابات حکومتی یک عرصه سیاسی مهم مبارزه مردم در ادامه انقلاب زن زندگی آزادی است و از دادخواهان تا بازنشستگان و

معلم‌ان و دانشجویان و بسیاری از فعالین و تشکل‌های مردمی با بیانیه‌های کوبنده خود جبهه بزرگی را در مقابل حکومت شکل داده‌اند. کارگران نفت نیز به این جبهه پیوسته و آن را تقویت کرده‌اند.

نکته مهم این است که چه باید کرد که اعتصاب در نفت به یک گفتمان عمومی در جامعه تبدیل شود؟ چه باید کرد که این اعتصاب به یک جبهه مهم انقلاب تبدیل شود؟

برای این منظور اولاً مهم است که کارگران نفت در سراسر کشور اعم از رسمی و غیررسمی به این اعتصاب و شوراها سازماندهی خود پیوندند تا صفوف خود را مستحکم‌تر کنند. ثانیاً جامعه از فعالین زن تا تشکل‌های دانشجویی و دانش‌آموزی،

تشکل‌های مختلف کارگری، بازنشستگان، معلمان و دادخواهان، به حمایت از این اعتصابات برخیزند و آن را به یک گفتمان سراسری تبدیل کنند. هر چه بیشتر در مدیای اجتماعی به این گفتمان دامن بزنند و تلاش کنند پیش‌ازپیش رسانه‌ای شود. هر چه فعالین انقلاب زن زندگی آزادی بیشتر در این مسئله دخیل شوند، به همان نسبت هم این اعتصاب فشار بیشتری به حکومت می‌آورد و هم بیشتر به یک موضوع و جبهه انقلاب تبدیل می‌شود.

نمایش انتخابات: رقابت بر سر چپاول

محسن ابراهیمی

خامنه‌ای صبح روز سه‌شنبه پنج تیر در رابطه با نمایش حکومتی انتخابات اظهاراتی کرد که در تحلیل رابطه میان حکومت اسلامی و مردم و مشخصاً انتظار حکومت از مردم در "انتخابات" قابل توجه است. او گفت هر کس معتقد به لزوم حمایت از نظام جمهوری اسلامی است باید در انتخابات شرکت کند! چرا، چون "وارد میدان شدن مردم معنایش این است که جمهوری اسلامی به معنای واقعی کلمه جمهوری است و زبان دشمنان کوتاه می‌شود."

خامنه‌ای اینها را خطاب به مردمی گفت که فقط در

فاصله پنج سال، سه بار طی سه خیزش‌های توده‌ای گسترده در کف خیابان کلیت نظام اسلامی را به چالش کشیده‌اند. اوج این خیزش‌ها انقلاب بزرگ "زن زندگی آزادی" بود که در همان موج اولش با تسخیر سنگر حجاب که به زعم خود حکام اسلامی "سنگر اول" محسوب می‌شود، یک ضربه کاری بر یکی از ارکان سیاسی - ایدئولوژیک حکومت وارد کرد.

خامنه‌ای می‌داند که مردم مدت‌هاست انتخابات حکومتی را به فرجه‌ای برای نمایش مخالفت با حکومت، برای نشان دادن قدرت متحد خود در مخالفت با حکومت اسلامی و شخص رهبر منفور تبدیل کرده‌اند و در کمین نشسته‌اند تا کل نظام اسلامی را به زیر بکشند.

باین وجود چرا رهبر حکومت اسلامی که بحق به عنوان تجسم شخصی ۴۵ سال نابودی زندگی میلیون‌ها انسان توسط نظام اسلامی مورد نفرت و انزجار عمیق توده‌های وسیع جامعه است، از مردم می‌خواهد که برای حمایت از جمهوری اسلامی در انتخابات شرکت کنند؟ آیا او واقعاً نمی‌داند که چنین فراهوانی توسط چنین رهبر منفوری در چنین شرایط سیاسی سرشار از خشم و نفرت توسط مردم، برای به شکست کشاندن ده "انتخابات" حکومت هم کافی است؟

واقعیت این است که مخاطب خامنه‌ای مردم نیستند. مخاطبش آن اقلیتی هستند که به مثابه بخشی فعال از شبکه سیاسی، امنیتی و قضایی حکومت در سفره چپاول سهیم‌اند. همان‌ها که از نظر خامنه‌ای

”مستضعفین“ محسوب می‌شوند. واقعیت این است که از نظر حکام اسلامی و برای سران و مقامات حکومت، نمایش حکومتی انتخابات در شرایط امروز مکانیسمی برای تقسیم قدرت و ثروت میان باندهای مختلف مافیای حکومتی است.

هذیان‌گویی حکام اسلامی

سینا پدram

مسعود پزشکیان در «مناظره» کاندیداهای انتخابات ریاست‌جمهوری گفت: «فرهنگ را روحانیت، مساجد، و کسانی که ادعای دین‌داری دارند درست می‌کنند.» از سوی دیگر نماینده استان خراسان رضوی در مجلس خبرگان گفت: «نظام ما مبتنی بر آرای مردم است و بیعت کردن و رأی‌دادن واجب است.» او افزود: «حمایت مردم از ولی‌فقیه واجب شرعی و عقلی است.»

اینها فقط چند نمونه از هذیان‌گویی دانه‌درشت‌های حکومتی در جریان نمایش «انتخاباتی» است.

رقت آور و کسل کننده. اما در پس زمینه تمامی این اظهارنظرها، اضطراب‌ها و تشویش‌های بی حد و حسابی دیده می‌شود که حاکی از سستی پایه‌های طبقه حاکم و رژیم اسلامی و حضور بی‌وقفه انقلاب «زن زندگی آزادی» در تمامی عرصه‌ها اجتماعی در ایران است.

کمتر کسی در میان حکام اسلامی در این اوضاع آشفته به فکر جمع کردن رأی مردم است. چون خود رژیم‌ها بیشتر از هر کسی در ایران از حال نزار حکومتشان و تنفر مردم خبر دارند. پیش از «مناظرات» تلویزیونی‌شان نماز جماعت می‌خوانند و بعد از آن در وصف روحانیت و رهبرشان بالای منبر می‌روند که مردم را بیش‌ازپیش در مقابل حکومت قرار می‌دهد. اوضاع آن‌چنان قاراشمیش

شده که معلوم نیست کدام یکی از پادوهای رهبر
بیشتر از پنج نفر بقیه به خامنه‌ای و روحانیت
«ارادت» بیشتر دارند.

برای مردم؛ اما مسئله نه انتخابات که کل حکومت
الله و دم‌ودستگاه مافیای اسلامی است. می‌دانند
که انتخاب بد و بدتری وجود ندارد. آنچه در حال
وقوع است، از سویی انتصاب نکبتی از بین نکبت‌ها
از طرف بیت رهبری است و از سوی دیگر عزم و
آمادگی مردم برای ساقط کردن حکومت و دخالت
در عرصه قدرت.

سازمان‌یابی و متشکل شدن مردم به اشکال
مختلف، از تشکلهای کارگری و دانشجویی
گرفته تا تشکلهای شورایی در میان بخش‌های

مختلف مردم و اعتراض متحدانه و متشکل مردم
مؤثرترین راه برای مقابله با رژیم اسلامی و
فراهم کردن شرایط ضربه نهایی و حاکم شدن بر
زندگی خودشان است.

این جا جهنم دهان باز کرده است!

سیامک بهاری

بحران انسانی هول‌انگیزی شیرازه زندگی مردم در کشور سودان را ازهم گسسته است. جهنمی بی‌انتها زیر پای مردمی درمانده، دربه‌در، گرسنه، آسیب‌دیده و بی‌پناه دهان باز کرده است. به گزارش یونیسف، ۹ میلیون کودک بدون غذا، دارو و درمان‌اند. سوءتغذیه مزمن و خطر مرگ و نیستی بیش از ۴ میلیون نفر را تهدید می‌کند. جنگ داخلی تا کنون قریب به ده میلیون نفر را آواره کرده است از این میان پنج میلیون کودک بی‌پناه، بدون هیچ امکان و تأمینی بی‌سرپناه و آواره شده‌اند. امکان کمک‌رسانی به درماندگان

به دلیل خطرات نظامی و جنگی تقریباً به صفر رسیده است. بیش از یک سال است ژنرال‌ها و جنگ‌سالاران بر سر تقسیم قدرت و غارت منابع کشور، جنگ داخلی خونباری را به جامعه غرق در فقر و فلاکت و بحران اقتصادی تحمیل کرده‌اند.

در ورطه‌ای از بی‌ثباتی و بحران اقتصادی، کشمکش بین ژنرال‌های جنگ‌سالار بالا گرفت تا بالاخره در کودتای شبه‌نظامیان در نیمه آوریل سال ۲۰۲۳ و در نتیجه جنگ داخلی بین ارتش سودان و نیروهای پشتیبانی سریع، بحران انسانی عظیم‌تری خلق گردید. کودتای نظامی در دل بحران اقتصادی و رکود تورمی عظیم، درحالی‌که بحران غذایی، سوخت و دارو زندگی مردم را درهم‌پیچیده بود، وضع را از آنچه بود، خطرناک‌تر کرد. تاکنون

دهها هزار کشته و نزدیک به ده میلیون نفر آواره شده‌اند. آتش جنگ همه‌جا زبانه می‌کشد.

از یک طرف نیروهای واکنش سریع که از جانب روسیه و امارات متحده عربی حمایت می‌شوند، معادن طلای کشور را به چنگ آورده‌اند و به بزرگ‌ترین متحد دولت روسیه در آفریقا و منبع اصلی تأمین مالی نظامیان واگنر بدل شده‌اند. از طرف دیگر نیروهای ارتش سودان با حمایت مالی عربستان و مستشاران اوکراینی که کل کشور را می‌خواهند تصاحب کنند و خود به کشتار بی‌رحمانه معترضان متهم هستند، با دمیدن در آتش جنگ داخلی، جنایات جنگی بسیاری را سبب گردیده‌اند.

این وضعیت هولناکی است که بحران سرمایه‌داری قرن حاضر با جنگ‌افروزی و کشمکش نیابتی، بحران انسانی و با قربانی کردن میلیون‌ها کودک آفریده است. این جنگ ویرانگر را مردم سودان که عمرالبشیر دیکتاتور را به زیر کشیدند می‌توانند خاتمه بدهند و میلیون‌ها کودک و کل جامعه را از ورطه نابودی رها کرده و کشور را از شر نیروهای نیابتی و جنگ‌سالاران نجات دهند.

جولیان آسانژ آزاد شد!

حزب کمونیست کارگری

امروز چهارشنبه ۲۶ ژوئن جولیان آسانژ بنیان گذار سایت افشاگر ویکی لیکس در جزیره سایپان در نزدیکی استرالیا بعد از یک دادگاه کوتاه مدت، آزاد شد و در استرالیا کشور زادگاهش مورد استقبال قرار گرفت. قبلاً با وکیل آسانژ در مورد این دادگاه توافق شده بود که به شرط پذیرش نقض قوانین ضد جاسوسی توسط آسانژ، او می تواند فقط به پنج سال زندان یعنی همان مدتی که در انگلستان زندانی بوده محکوم شود و بلافاصله آزاد گردد. آسانژ از سال ۲۰۱۰ یعنی از ۱۴ سال پیش تحت تعقیب دولت آمریکا به خاطر افشای اسناد جنایات

نیروهای این کشور در عراق و افغانستان بود و هفت سال از این مدت را در سفارت اکوادور در انگلستان پناهنده بود و پس از آن ۵ سال نیز توسط دولت انگلستان در زندان فوق امنیتی بلمارش و عمدتاً در سلول انفرادی نگه داشته شد. دادگاهی در آمریکا آسانژ را غیاباً به نقض قوانین ضدجاسوسی متهم کرده بود و محکومیت ۱۷۵ سال زندان بالای سر او قرار داشت.

آسانژ جرمی مرتکب نشده بود؛ بلکه جنایات و اقدامات ضدانسانی علیه مردم بی‌دفاع را افشا کرده بود و به‌خاطر افشاگری‌هایش مورد ستایش میلیون‌ها نفر از مردم جهان قرار گرفت. کارزارهای بزرگ و ده‌ها هزارنفره‌ای در حمایت از او و برای آزادی‌اش، در کشورهای مختلف به جریان افتاد.

او جایزه عفو بین‌الملل و جوایز دیگری را نیز نصیب خود کرد. انتشار ۷۵۰ هزار سند محرمانه از جنایات نیروهای آمریکا در عراق و افغانستان و گوانتانامو و برخی دیگر کشورها، از بمباران شهروندان غیرنظامی در این کشورها، شکنجه در زندان‌ها، تجاوز و فساد و هزاران اقدام غیرانسانی دیگر، جهان را تکان داد و خشم دولت آمریکا و متحدینش را علیه آسانژ برانگیخت.

آزادی آسانژ که از دیروز اعلام شد موجی از شادی را در میان کاربران رسانه‌ها و مردم در گوشه‌وکنار جهان برانگیخت. مدیای اجتماعی از استقبال از آسانژ مالا مال شد. رسانه‌های بین‌المللی خبر آزادی او را در رأس خبرهای خود بازتاب دادند. آسانژ چون یک قهرمان پا به کشور زادگاهش استرالیا

گذاشت و در رسانه‌ها پیشنهاد شده است که روز آزادی او هر سال تعطیل عمومی اعلام شود.

آسانژ به‌خاطر استفاده از آزادی بیان و در دفاع از آزادی بیان چهارده سال تحت تعقیب و فراری بود و نهایتاً توسط دولت انگلستان زندانی شد و رنج‌های بسیاری را متحمل شد که خود می‌تواند سوژه فیلم‌ها و کتاب‌های بسیاری باشد. دولت‌های آمریکا و انگلیس با تعقیب و زندانی کردن جولیان آسانژ و فشارهای غیرقابل تحمل و عظیمی که به او و خانواده‌اش وارد کردند، نشان دادند که حقوق بشرشان چقدر پادرها و دروغین است و هر جا با منافعشان خوانایی نداشته باشد به چه سرکوبگری تبدیل می‌شود.

آزادی امروز آسانژ نه به‌خاطر رحم و مروت این

دولت‌ها، بلکه به دلیل فشار عظیمی بود که کارزارها و جنبش دفاع از آسانژ در جهان به آنها وارد کرد. جولیان آسانژ با سایت ویکی‌لیکس و افشاگری‌هایش دوره تازه‌ای را در جایگاه آزادی بیان و مدیای اجتماعی رقم زد و بدون تردید این تجربه سکوی مهمی در پیشروی جنبش دفاع از حقوق انسانی و آزادی‌های سیاسی خواهد بود.

حزب کمونیست کارگری آزادی جولیان آسانژ و موفقیت کارزار آزادی او را به همه مردم شادباش می‌گوید و امیدوار است که با مبارزات و کارزارهایمان بتوانیم در همه زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌ها در ایران و در هر گوشه جهان را بگشاییم و همه زندانیان سیاسی و عقیدتی را آزاد کنیم.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال